

W. Gł. P. 10.10.2025

Osp. RM. 152.9.2025

Buczkowo 24.10.2025r.

Rada Miejska

Ul. 17 Stycznia 11

88-140 Gniewkowo

PETYCJA

Działając w imieniu własnym oraz mieszkańców miejscowości Suchatówka, Zajezerze, Perkowo i Buczkowo składamy petycję w sprawie wniosku spółki WES OSD Sp. z o.o. z/s ul. Cicha 8, 61-710 Poznań „Budowa biogazowni rolniczej BUCZKOWO o mocy 5MW z instalacją do wytwarzania biometanu wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenie działek o numerach ewidencyjnych: 30/1 i 30/3 obręb Buczkowo, gmina Gniewkowo, powiat inowrocławski, województwo kujawsko-pomorskie”.

W związku z powyższym wnioskiem oraz uchwałą Rady Gminy Nr LXXXV/513/2024 z dnia 29 lutego 2024r. ws przystąpienia do sporządzania planu ogólnego gminy Gniewkowo na podstawie:

- art. 7 i 8 Statutu Gminy Gniewkowo
- art. 18 ust 2 pkt 5 Ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym
- art. 13i ust 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- art. 46 ust 1 Ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie
- art. 101 ust 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym
- wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 2020r. sygn. akt II OSK 43/20
- wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 6 marca 2025r. sygn. akt II SA/Wr 698/24

wnioskujemy o:

- wprowadzenie przez Radę Gminy w przygotowywanym Planie Zagospodarowania Przestrzennego gminy zakazu budowania biogazowni na terenie działek 30/1 i 30/3 obręb Buczkowo, gmina Gniewkowo, powiat inowrocławski, województwo kujawsko-pomorskie

- wprowadzenie przez Radę Gminy w przygotowywanym Planie Zagospodarowania Przestrzennego gminy zakazu zbierania, magazynowania oraz przerabiania odpadów na terenie działek 30/1 i 30/3 obręb Buczkowo, gmina Gniewkowo, powiat inowrocławski, województwo kujawsko-pomorskie z wyjątkiem tych odpadów które powstają w wyniku własnej działalności rolniczej, która zgodna jest z przeznaczeniem tych działek.

UZASADNIENIE

Na wstępie należy podkreślić, iż w dokumentacji przedłożonej w Urzędzie Miasta Gniewkowo inwestor wskazał, że planuje budowę biogazowni o mocy do 5MW.

Stawia to planowany obiekt w rzędzie największych tego typu na terenie kraju.

Jednocześnie w tej samej dokumentacji inwestor przekazał informacje, że w związku z planowaną mocą inwestycji konieczne będzie dostarczenie rocznie do 350 000 ton odpadów.

W projekcie przyjęty został przelicznik do 70 000 ton odpadów na 1MW.

Warto zaznaczyć, iż na terenie gminy Gniewkowo nie ma dużych ferm zwierząt hodowlanych, zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego i dużych gospodarstw rolnych, a w konsekwencji odpady te będą musiały zostać dowieszone z terenu kraju.

W trakcie spotkania z mieszkańcami miejscowości Buczkowo, Perkowo, Suchatówka i Zajezerze w dniu 10.10.2025r. przedstawiciel inwestora przekazał informacje, że odpady takie dostarczane są w stanie płynnym lub półpłynnym. Po dostarczeniu są one przechowywane z zbiornikach na terenie biogazowni.

Wbrew twierdzeniom inwestora planowana biogazownia nie będzie położona w oddaleniu od terenu zamieszkałego. Faktycznie ma ona zostać zlokalizowana na styku czterech wsi Suchatówka, Perkowo, Zajezerze i Buczkowo. Wskazujemy, że są to tereny mieszkalne na których wytyczone są działki budowlane i gdzie ciągle powstają nowe domy. W związku z tym, jest to faktycznie teren mieszkalny posiadający cechy osiedla i pełniący w dużej mierze funkcję „sypialni” dla osób, które wyprowadziły się z Torunia i Gniewkowa.

Podstawowe zagrożenia , jakie niesie ze sobą biogazownia, a które wzbudzają nasz największy sprzeciw to:

1. W bliskiej odległości od planowanej inwestycji znajdują się trzy duże zbiorniki wodne- Jezioro Nowe i Jezioro Stare oraz Stawy w Michałowie.
Jedyną możliwością odprowadzania ścieków przez powstały zakład jest ich przesłanie do oczyszczalni ścieków w Gniewkowie. Wskazujemy, że obecna przepustowość oczyszczalni nie jest wystarczająca nawet na obsługę wszystkich mieszkańców Gminy i część miejscowości do chwili obecnej nie została do niej przyłączona. Dodatkowo ścieki po oczyszczeniu odprowadzane są do jeziora w Zajezerzu i dalej do jeziora w Suchatówce. Ponadto bezpośrednio przy planowanym

zakładzie przebiega kanał, który odprowadza wodę do jeziora w Zajezierzu i za jego pośrednictwem do jeziora w Suchatówce.

W przypadku wycieku odpadów z zakładu lub nagłego ich zrzutu do oczyszczalni oba te zbiorniki ulegną automatycznemu zanieczyszczeniu. Ponadto zanieczyszczeniu ulegną także wody gruntowe oraz stawy na Michałowie, w których bliskości przebiega kanał.

Warto jeszcze raz wskazać, iż na terenie biogazowni inwestor planuje składować do 350 000 ton odpadów w stanie płynnym i półpłynnym. Przy tak olbrzymiej ilości składowanych odpadów płynnych, ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych jest znaczne, a inwestor nie jest w stanie zapobiec powstaniu tego typu sytuacji

2. Wskazujemy, że w bliskiej odległości od planowanej inwestycji znajduje się obszar chroniony w ramach programu Natura 2000- Dybowska Dolina Wisły. Odległość od zakładu wynosi ok 11 km. Zgodnie z zapisem art. 33 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r.- o ochronie przyrody-Zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Podnosimy, że planowana inwestycja będzie miała potencjalnie negatywny wpływ na pobliski obszar objęty ochroną w ramach programu Natura 2000.

Wzmiankowany wcześniej kanał przebiegający na granicy działek przeznaczonych na lokalizację inwestycji odprowadza wodę do jeziora w Zajezierzu a dalej do jeziora w Suchatówce. Następnie woda z tego jeziora odprowadzana jest bezpośrednio do Kanału Zielona Struga, który zaopatruje w wodę rezerwat Dybowska Dolina Wisły. W przypadku jakiegokolwiek awarii w projektowanym zakładzie nastąpi niekontrolowany odpływ zanieczyszczeń bezpośrednio do obszaru chronionego.

Podkreślić należy także, że codzienna praca zakładu związana z przewozem, przeładunkiem odpadów płynnych, czyszczeniem zbiorników i innymi czynnościami technologicznymi powoduje automatyczne powstanie zagrożenia zanieczyszczenia rezerwatu.

Składowane nieczystości będą przenikały w sposób niekontrolowany do wód gruntowych a następnie poprzez kanał i jeziora bezpośrednio do Rezerwatu Dybowskiej Doliny Wisły.

Warto jeszcze raz wskazać, iż na terenie biogazowni inwestor planuje składować do 350 000 ton odpadów w stanie płynnym i półpłynnym. Przy tak olbrzymiej ilości składowanych odpadów płynnych, ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych jest znaczne, a inwestor nie jest w stanie zapobiec powstaniu tego typu sytuacji.

Podnosimy także, iż brak będzie faktycznej kontroli nad rodzajem odpadów sprowadzanych do zakładu.

W związku jednak z ich koncentracją (do 350 000 ton rocznie) powstaje olbrzymie zagrożenie zarówno dla wód powierzchniowych i podziemnych na terenie gminy oraz poprzez bezpośrednie połączenie ciekami wodnymi zagrożenie dla obszaru szczególnie chronionego.

3. Zanieczyszczenie powietrza oraz unoszący się uciążliwy fetor, który niszczy środowisko naturalne oraz pogarsza warunki życia mieszkańców.

Wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania oddziaływania odoru na środowisko nie możemy liczyć, że w przypadku wystąpienia takich problemów po wybudowaniu biogazowni będziemy w stanie skutecznie wymóc na inwestorze zniwelowanie tych uciążliwości.

Biogazownia powodować będzie także zagrożenie dla środowiska naturalnego- zanieczyszczenie powietrza, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych

4. Plaga insektów i gryzoni które przyczynić się mogą do roznoszenia chorób.
W biogazowni oprócz obornika i gnojówki przetwarzane mogą być różnego rodzaju odpady np.: przemysłu spożywczego, odpady z oczyszczalni, odpady poubojowe. Ich składowanie i przetwarzanie wiąże się z ryzykiem rozprzestrzenienia się insektów i gryzoni na sąsiednie tereny czego inwestor nie jest w stanie powstrzymać.
5. Uciążliwy hałas pochodzący z ciągu technologicznego i urządzeń towarzyszących, a także generowany przez ciągły ruch ciężarówek dowożących substrat do biogazowni.
Podkreślić należy, że inwestor planuje prowadzenie rozładunku samochodów w godzinach 6-22.
Przypominamy także, że biogazownia jeżeli uzyska pełną planowaną moc wymagać będzie do 350 000 ton odpadów rocznie.
6. Pogorszenie się stanu technicznego dróg, które nie są dostosowane do tak dużego ruchu ciężkich pojazdów.
Wskazujemy, że większość dróg gminnych w tym droga Suchatówka-Perkowo to de facto droga dojazdowa służąca ruchowi lokalnemu.
Obowiązek naprawy zniszczonych dróg spoczywać będzie na gminie, a zyski z działalności biogazowni kierowane będą do majątku prywatnego osób fizycznych, które nie są nawet mieszkańcami gminy.
7. Ponadto wskazać należy, że powstanie biogazowni spowoduje znaczną utratę wartości gruntów i nieruchomości położonych w jej pobliżu. Wiązało się to będzie z uciążliwościami i utrudnieniami, które generować będzie działanie tego typu obiektu.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 36 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p.), jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości uległa obniżeniu, a właściciel albo użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, może żądać od gminy odszkodowania równego obniżeniu wartości nieruchomości o ile nie skorzystał z praw, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 2 u.p.z.p.

Zgodnie z zapisami art. 36 Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym:

„Jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 371 ust. 1, żądać od gminy albo od władającego terenem zamkniętym, jeżeli uchwalenie planu lub jego zmiana spowodowane były potrzebami obronności i bezpieczeństwa państwa:

- 1) odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo
- 2) wykupienia nieruchomości lub jej części.”

Z uchwaleniem planu miejscowego mamy do czynienia w trzech sytuacjach:

- gdy na danym terenie dotychczas nie obowiązywał żaden plan,
- gdy plan taki obowiązywał, ale utracił moc przed uchwaleniem nowego planu
- gdy nadal obowiązuje poprzedni plan, który jest w całości uchylany, a w jego miejsce wchodzi nowy plan miejscowy.

Zmiana planu ma natomiast miejsce wtedy, gdy na danym obszarze obowiązuje plan miejscowy, który podlega zmianie, jednak zmiana ta nie prowadzi do uchylenia go w całości.

W związku z faktem, że łącznie budowa biogazowni może realnie wpłynąć na wartość gruntów i nieruchomości w czterech wsiach to potencjalne koszty procesów sądowych i wypłaconych odszkodowań mogą być dla gminy Gniewkowo większe niż zyski z planowanej inwestycji.

Na zakończenie wskazujemy, że podjęcie przez Radę Gminy uchwały we wnioskowanym zakresie zgodne jest z wyrokami Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 2020r. sygn. akt II OSK 43/20 oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 6 marca 2025r. sygn. akt II SA/Wr 698/24.

WSA we Wrocławiu powołał się na art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym każdy może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie gminy, jeżeli jego interes prawny lub uprawnienie zostało naruszone.

Sąd zauważył również, że ustawodawca dopuszcza możliwość wprowadzania zakazu zabudowy lub ograniczenia jej do wybranych funkcji. Zatem można zakazać całej zabudowy, dodatkowo zakazać tylko jednego rodzaju działalności – zwłaszcza takiej, która wymaga dodatkowych analiz środowiskowych i często budzi sprzeciw społeczny.

W uzasadnieniu wyroku zaznaczono, że biogazownie to inwestycje mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Z tego powodu wymagają decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W praktyce wiele gmin spotyka się z protestami mieszkańców, którzy obawiają się m.in. uciążliwych zapachów, zwiększonego ruchu ciężarówek czy zmian w krajobrazie.

Wyrok WSA potwierdza więc, że w sporze pomiędzy interesem prywatnym inwestora a decyzją planistyczną gminy, przewagę ma lokalny samorząd – o ile działa zgodnie z przepisami i procedurami.

W związku z powyższym wnosimy jak na wstępie.